

990714-1

Ve filosofii není ani tak důležité, kým nebo čím byl (je) myslitel ovlivněn, jako spíš kým nebo čím byl inspirován. Ačkoliv obojí vlastně jde vždycky spolu, přece je třeba to náležitě odlišovat. I ti nejlepší epigoni se liší od velkých žáků velkých učitelů zejména tím, že ti první se naučí co nejvěrněji chodit cestami prošlapanými jejich učitelem, zatímco ti druzí navazují zejména tam, kde učitelé jen něco naznačili, ale nedokončili to, nebo to nedomyslili, nebo kde v jejich myšlení jsou nedostatky, vady a omyly atd. Když si právě této skutečnosti velký myslitel povšimne, přestává být jeho největším přáním a životním cílem završit své myšlení stavbou co nejdůkladněji promyšleného systému, nýbrž užívá svého systému (či lépe: veškeré systematickosti, jíž je schopen) k tomu, aby zformuloval – nebo alespoň naznačil – nějaký velký problém, který sám nechává neřešený (nebo alespoň nedořešený). Právě tím dokáže „ovlivnit“ jiné, zejména příští myslitele mnohem víc než nějakým domyšlením určité myšlenky až do konce.

(Písek, 990714-1.)